

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΦΟΡΟΥ

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 26 Ιουλίου 2014 19:36 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 3

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Ευλογήσαντος του Ιερέως.

Ψαλμός ρμβ΄ (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώπιον της δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιοθήσεται ενώπιόν σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισεν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιάν μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα

εν πάσι τοις ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα. Διαπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωὶ τὸ ἑλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνωρισὸν μοι κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σε ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Εἶτα τα παρόντα Τροπάρια.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ἑυλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
(Τετράκις)

Ἦχος δ' (ὁ υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Εὐαρεστήσασα Θεῷ, Ἀθλοφόρε, καὶ πειρασθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Παρασκευὴ πανένδοξε, βασάνων πειρασμοίς, θαύματα πηγάζεις νῦν, καὶ νοσήματα παύεις, καὶ τὸν υπεράγαθον τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὶ ἐκδυσωπεῖς, ὅπως αὐτοῦ τῶν δωρεῶν ἐπιτύχωμεν.

Δόξα πατρί... «Ἀπολυτικόν»
Ἦχος α' (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

Τὴν σπουδὴν σου τὴ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερόνυμε, τὴν ὁμῶνυμον σου Πίστην εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ Ἀθληφόρε, ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν «Θεοτοκίον»

Οὐ σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ Σὺ προίστασο πρεσβέβουσα, τὴς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων: Τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους: Οὐκ ἀποστώμεν, Δέσποινα, ἐκ Σου, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50)

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι δια παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμάρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθεὶς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδοί γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην καὶ ἐν ἀμαρτίας ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοι. Ραντιεὶς με υσσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεὶς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεὶς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνησον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεῦματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σε ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι με ἐξ ἀμαρτιῶν ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.
Θεράπων δίδου μοι θεραπείαν. Γερασίου.

Ωδή α' (Ἦχος πλ δ')
«Υγρὰν διοδεύσας...»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Υμνών σου την μνήμην παρακαλώ, ένδοξε Παρθένε, των πταισμάτων μου τας σειράς, διάρρηξον τάχος τας προς Κτίστην, τον Πανοικτίρμονα πρεσβείας σου.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Μεγίστη η δύναμις, ην Σεμνή, έλαβες αξίως, εκ Θεού του θαυματουργείν, ταύτην συν χρωμένη ήδη παύσον, τα πολυχρόνια πάθη μου δέομαι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Νομίμως αθλήσασα επί γής, Παρασκευή Μάρτυς και το στέφος εν Ουρανώ, σης απολαβούσα καρτερίας, υπέρ ημών τον Σωτήρα ικέτευε.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Όμματι, Πανάσπλε, επ' μοί, ιλέω σου βλέψον, και ιάτρευσον τα δεινά, του σώματος πάθη και τας νόσους, αποσκοράκισον θείας πρεσβείες σου.

Ωδή γ' «Συ εί το στερέωμα»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ισχύι του Πνεύματος, του Παναγίου ημάς ελέησον, Παρασκευή, και νόσων παντοίων, σαις λιταίς ελευθέρωσον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Σώσον ταις πρεσβείαις σου, Παρασκευή πανακήρατε, πάντας ημάς, τους σε ανυμνούντας, και ευφήμως γεραίροντας.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Γενού μοι, Πολύαθλε, τω τεθλιμμένω προστάτις σύντονος, και εκ παθών, και κινδύνων ρύσαι, ταις ευχαίς σου και θλίψεων.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Εξελού, Πανάχραντε, νόσων δεινών με και θλίψεων, των αφειδώς, καταπιεζόντων, τον σον δούλον εκάστοτε.

Ωδή δ' «Εισακήκοα Κύριε»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρώμην δίδου μοι, Πάνσεμνε, κατά τε δαιμόνων και ολεθρίων παθών, και τον σάλον των πταισμάτων μου, ιεραίς λιταίς σου καταπράνον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Αγαπήσα Κύριον, και στεφάνους δόξης κομίσασα, υπέρ πάντων καθικέτευε, των πιστών τιμώντων σε, Πανεύφημε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ικεσίας μου πρόσδεξαι, ω Παρασκευή Παρθένε, πολύαθλε, και παθών μου την σκοτόμαιναν, σου θερμαίς πρεσβείαις αποδίωξον.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ρύσαι, Κόρη Πανάμωμε, η Θεόν ασπόρως κήσασα, τον σον δούλον κινδυνεύοντα, καταποντισθήναι με τοις πταισμασιν.

Ωδή ε' «Φώτισον ημάς»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ως περ Συ, Σεμνή, εις Νυμφώνα τον Ουράνιον, αυγάζη ταις ενθέοις μαρμαρυγαίς, ούτω σους δούλους, δόξης θείας καταξίωσον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Σου εν τω ναώ, προσελθόντας τους οικέτας σου, ω Παρασκευή ελευθέρωσον, εκ νοσημάτων, ταις ευχαίς σου και κακώσεων.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Έρωτι Θεού, την ψυχήν πλήξον δέομαι, Παρασκευή, θείαις πρεσβείαις σου, και των παθών μου, την αγλύν νυν εξαφάνισον.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Πάναγνε ημείς, κεκτημένοι σε βοήθειαν, σκέπην και βεβαίαν αντίληψην, παντός κινδύνου, δια σου αι ρυσθείημεν.

Ωδή στ' «Ιλάσθητί μου»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Αιμάτων σου τοις κρουνοίς, Παρασκευή ως κατέσβεσας, της απιστίας το πύρ, ούτω νύν κατάσβεσον, την φλόγαν των νόσων μου, ταις σαις ικεσίαις. και κινδύνων με εξάρπασον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρεόντων το χαμερπές, Παρασκευή Πανακήρατε, το άστατον και φθαρτόν, παριδείν αξίωσον. σον δούλον πρεσβείαις σου, και αξιωθήναι, θείας δόξης και λαμπρότητος.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Απάσας τας κεφαλάς, των ανομοούντων συντριβεσθαι, υπό τους πόδας ημών, Θεόν καθικέτευε, Μάρτυς, των τιμώντων σου, πόθω την σην Κάραν, ην απέτεμεν ο άνομος.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Συ ούσα το καθαρὸν και αγιώτατον Τέμενος, Μαρία του Παντουργού, παράσχω μοι δάκρυα, ψυχὴν καθαρίζοντα, και επάκουσόν μου, της δεήσεως σου δέομαι.

Επίβλεπον μετ' ευμενίας, Παρασκευή Αθληφόρε, επί τα εμά δεινά πάθη του σώματος, και ίασιν δώρησαι μοι ευχαίς σου.

Επίβλεπον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

«Κοντάκιον»

Προστάτρια Πιστών, Παρασκευή Αθληφόρε, πέλουσα, τοις τη σεπτή Εικόνι σου θερμώς προσπελάζουσιν, ικέτευε Χριστόν τον Νυμφίον σου, δωρηθήναι λύσιν των δεινών, νόσων και θλίψεων, και αμαρτιών πασων την συγχώρησιν.

«Προκείμενον»

Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι, και εισήκουσε της δεήσεώς μου.

«Στίχος» Και έστησεν επί πέτρας τους πόδας μου, και κατεύθυνε τα διαβήματά μου.

«Ευαγγέλιον»

Έκ του κατά Μάρκον (5, 24-34)

Τω καιρώ εκείνω ηκολούθει τω Ιησού όχλος πολύς, και συνέθλιβον αυτόν. Και γυνί τις, ούσα εν ρύσει αίματος έτη δώδεκα, και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών, δαπανήσασα τα παρ' εαυτής πάντα, και μηδέν ωφεληθείσα, αλλά μάλλον είς το χειρόν ελθούσα, ακούσασα περί του Ιησού, ελθούσα εν τω όχλω όπισθεν, ήψατο του ιματίου αυτού. έλεγε γαρ, ότι καν των ιματίων αυτού άψωμαι, σωθήσομαι. Και ευθέως εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, και έγνω τω σώματι, ότι ίαται από της μάλιστα. Και ευθέως ο Ιησούς επιγνούς εν εαυτώ την εξ αυτού δύνάμινεξελθούσαν, επιστραφείς εν τω όχλω, έλεγεν «Τις μου ήψατο των ιματίων;» Και έλεγον αυτό οι Μαθηταί αυτού «Βλέπεις τον όχλον συνθλιβοντά σε, και λέγεις, Τις μου ήψατο;» Και περιβλέπετο ιδείν την τούτο ποιήσασαν. Η δε γυνή, φοβηθείσα και τρέμουσα, ειδυία ό γεγονός επ' αυτή, ήλθε, και προσέπεσεν αυτό, και είπεν αυτό πάσαν την αλήθειαν. Ο δε είπεν αυτή «Θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε, ύπαγε εις ειρήνην, και ίσθι υγιής από της μάλιστα σου».

Δόξα Πατρι και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις της Αθληφόρου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλησον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείες Ελεήμον, εξάλησον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειπον το ανόμημά μου

Μεταβολή παντός κινδύνου, απαλλαγή νόσου παντοίας υπάρχουσα, Παρασκευή Παρθένε, ρύσαι πάντας των δεινών, της των εναντιών κακουχίας, και της των δαιμόνων επηρείας, ταις θείαις σου προς Θεόν δεήσεσι.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ' «Παίδες Εβραίων»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Κάραν πάνσεπτον πάντες, της Παρθενομάρτυρος δεύτε Παρασκευής, Πιστοί εν ετησίαις, τιμήσωμεν τοις ύμνοις, ως πηγὴν ανεξάντλητον, των ιαμάτων αεί, και θείων δωρημάτων.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εορτήν παναισίαν, οι Πιστοί ορθοδόξως τελέσωμεν, φαιδρώς Παρασκευής νυν, την Κάραν προσκυνούντες, και βοώντες εκ πίστεως, πρόφθασον ρύσαι ημάς, λιταίς σου πάσης νόσου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Υπέρ πάσαν ουσίαν, και υπέρ χρυσίον η Κάρα σου διαλάμπουσα, παρέχει σωτηρίαν, τοις πίστει Αθληφόρε, προς αυτήν καταφεύγουσι, και ιατρεύει ψυχών, θανατηφόρους νόσους.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Η Θεόν σαρκοφόρον, Παναγία Παρθένε αποκήσασα, εκ πάντων αδοκήτων, κινδύνων τον λαόν σου, και εκ νόσων περίσωζε, και αμαρτίας δεσμόν, τάχει λιταίς σου λύσον.

Ωδή η' «Τον Βασιλέα»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Στόματι πάντες, και καρδία υμνούμεν, την πανένδοξον Μάρτυρα Κυρίου, ότι αρρωστίας ετύχομεν την λύσιν.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εν Ουρανόις, Παρασκευή Αθληφόρε, τοις σκηνόμασι χορεύουσα των πίστει, σε υμνολογούντων μνημόνευε, Παμμάκαρ.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ρωσθείσα, Μάρτυς, τη ισχύι του Κυρίου, των Τυράνων κατησχύνας τα θράση, θραύσον και νυν πάντων, δεσμούς τυραννουμένων.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Άχραντε μόνη, Ευλογημένη Μαρία, τα δυσίατα ιάτρευσον πάθη, του οικτρού σου δούλου, ίνα σε μακαρίζω.

Ωδή θ' «Κυρίως Θεοτόκον»

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Φλέξον παρανόμων, Παρασκευή Μάρτυς, περί τω θείω τεχνάσματα άθεα, Πιστούς δε πάντας, θείω αυγάσματι λάμπρυνον.

Αγία του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Έμπλεως ενθέου, λάμπειως γενέσθαι, τον στον οικέτην νυνί καταξίωσον, ταις προς τον όλον Δεσπότην, λιταίς σου Πάνσεμνε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ίνα σε δοξάζω, Παρασκευή πόθω, ταις ανιάτους μου νόσους θεράπευσον, και ταις ευχαίς σου τελείαν, ρώσιν παράσχου μοι.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Μόνη Θεοτόκε, ως Αγνή και Μήτηρ, της ακαθάρτου ιλύος με κάθαρον, των ακαθάρτων μολώπων, και σώσον Δέσποινα.

Το «Άξιον εστί»
και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια

Αίτησαι ειρήνην παρά Θεού, ψυχών σωτηρίαν, και κινδύνων απαλλαγή, θεία Αθληφόρε, Παρασκευή, ευχαίς σου, τοις πίστει ευφημούσι σε και γεραίρουσι.

Πορφυράν εξ αίματος την στολήν, συ περικειμένη, και το στέμμα εν κορυφή, έχουσα ώ Μάρτυς, και την της Παρθενίας, κατέχουσα λαμπάδα ημών μνημόνευε.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς,
οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν, εις τω σωθήναι ημάς.

«Τρισάγιον»

«Απολυτίκον»
Ήχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Την σπουδήν σου τη κλήσει κατάλληλον, εργασαμένη φερώνυμε, την ομώνυμον σου Πίστην εις κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή Αθληφόρε, όθεν προχέεις ιάματα, και πρεσβεύεις υπέρ των ψυχών ημών.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ήχος β' (Ότε εκ του ξύλου)

Θύμα τω Δεσπότη και Θεώ, ήχθης, Καλλιπάρθενε, θείον και παναμώμητον, πάσας όθεν ήφρανας, τας Ουρανίους Αρχάς, και Μακάρων, Αοιδιμε, ψυχάς, διό πάντες, πίστει σου δεόμεθα, και πόθω ζέοντι, ρύσαι ταις λιταίς σου εκ νόσων, και παντοδαπών εναντίων, ημάς τους τιμώντας σε Πανεύφημε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.